

ANUL VI. - No. 12
15 Aprilie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Dr. N. C. Paulescu: Franc-Masoneria în Țara Românească după războiu.

Eliminări.

I. C. Cătuneanu: Antisemitism de Stat.

I. V. Emilian: J. M. C. A. face propagandă antimilitară.

Din viața lui Gh. Sion.

G. Făcăoaru: Fostul palat al Domnitorului A. I. Cuza, din Iași, sediul Băncii Marmorosch-Blank.

C. Popoiu: Două mentalități basarebene deosebite. — Dela o agapă.

Mișcarea cooperatistă

I. S. Codreanu: Cooperația ca unic mijloc pentru consolidarea economică a României Mari.

I. Podea: Un răspuns în chestie de cooperație.

L. A. N. C. — Roman.

I. Tăcut: Creștinism — Iudaism.

Sfințirea drapelului Tineretului L. A. N. C. București.

„Infrățirea Românească“: Jale pe toate drumurile.

Un ordin al Ministerului Instrucțiunii.

CHRISTOS A INVIAT

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ „ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Franc-Masoneria în Țara Românească după războiu¹⁾

În conferința precedentă v'am arătat „Ce e Franc-Masoneria“, și v'am spus care îi e origina, scopul, organizația, acțiunea și efectele ei.

Astăzi vă voi vorbi despre „Franc-Masoneria din România“, adică despre începuturile ei, despre desvoltarea ei, despre starea ei actuală și despre membrii ce o compun.

E nevoie să știm precis *cu cine avem a face*.

I. — ÎNCEPUTURILE FRANCMASONERIEI ÎN PRINCIPATELE ROMÂNE

Iată cum un Franca-Mason de marcă²⁾ descrie debutul molimei jidănești în Țara noastră, unde ea a intrat venind, bine înțeles, din străinătate.

În anul 1734, un italian, anume CARA, formă în Galați o Lojă masonică, — în unire cu trei marinari compatrioți, care veniseră cu corăbiile lor în apele românești.

CARA înființă apoi o Lojă la Iași.

Ambele Loji erau sub obediința „Marelui Orient din Italia“.

Primul venerabil al Lojei din Iași, la 1735, a fost însuși Domnul Moldovei, — Principele CONSTANTIN MAVROCORDAT. El fu ajutat de CARA, ce ajunsese secretarul său.

Ceva mai târziu, MAVROCORDAT, — fiind mutat de sultan în Muntenia, — luă cu dânsul pe CARA și amândoi înființară și aici Loji masonice.

¹⁾ Conferința ținută Duminecă 16 Martie 1930 în ciclul „Psihologia Societății românești de după război“, organizat de Asociația universitară „Frăția Studențească“.

²⁾ Lt.-Colonelul I. T. ULIC. — *Istoricul Franc-Masoneriei în România*. Revista polițienească „Paza“, 1923, Nr. 9—10, p. 3.

Lojile românești își recrutară primii aderenți:

a) printre *marii Boeri*, făcând parte din familiile BALS, — CANTACUZINO, — STURZA, — ROSNOVANU, — ROSETI, — ȘUȚU, — MORUZI, — BRÂNCOVEANU, — CONACHI, VILARA, etc.

b) și printre *demnitarii Înaltului Cler ortodox*, bunăoară ca Episcopul Romanului MELETIE II (Lefter), — Arhidiaconul NECTARIE HERMEZIU, din Iași, — Arhimandritul FILARET SCRIBAN, din Iași, — Episcopul Ismailului MELCHISEDEC, etc.

Acelaș lucru s'a întâmplat și în Franța:

„Cei mai mari Seniori... ca și o bună parte din *Înaltul Cler*, se înregimentară în lojile masonice și împinseră din toate puterile la roatele revoluției... sărmani *naivi*, cari, mai toți, au plătit cu capul neghiobia lor“³⁾.

În urma edictelor repetate ale papilor, în contra Franc-Masoneriei, mai multe ordonante domnești ulterioare, — atât în Moldova, cât și în Muntenia, — hotărâră *închiderea lojelor*.

Dar, *ele continuară să funcționeze în secret*.

II. — DESVOLTAREA FRANCMASONERIEI ROMÂNEȘTI

În 1857 s'a creat, în Or . . . București, *Marea Lojă „Steaua Dunăreii“*, — și printre membrii ei fondatori se găseau înfăptuitorii *Revoluției masonice din 1848*, ce fuseseră inițiați la Paris:

C. A. ROSETI, 18 . . .
I. ELIADE RĂDULESCU, 18 . . .
Cesar Boliac, 18—41 . . .
I. C. BRĂȚIANU, 27 . . .

³⁾ PAULESCU. — *Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul și Franc-Masoneria*, p. 247.

C. MOROIU, 18 . . .
D. BOLINTINEANU, 3 . . .
Doctorul BARASCH, 3 . . . (Jidan), etc...

Loja era pusă sub obediința „Marelui Orient din Franța“.

La 1865, — din ordinul Domnitorului ALEXANDRU CUZA, — această Lojă fu silită „să intre în adormire“.

Dar, în acelaș timp, existau clandestin în Țară mai multe Loji:

1) unele sub obediința „M. . . O . . . din Franța“, — ca L . . . „Les Sages d'Héliopolis“, din București, — ca L . . . „Renaissance“, din Ismail, — ca L . . . „Disciples de Pythagora“, din Galați, etc., etc.

2) altele sub obediința „M. . . O . . . din Italia“, — ca L . . . „Unirea-Virtutea“, din Focșani, — ca L . . . „Ajutorul“, din Călărași, etc.

La 1871, se formă o *Lojă germană în Or . . . București*, — iar mai târziu, alte două, — sub obediința „Gr. . . L . . . aus Hamburg“.

În 1870 sosi, în București, consulul *Statelor-Unite* ale Americii, Jidanul BENJAMIN PEIXOTTO, — care fusese trimis în Țara noastră, cu misiunea specială de a face să înceteze „*persecuțiile*“ fictive, de care se plâneau Jidanii.

El provoacă chiar o intervenție diplomatică a Ministerului de Externe american, în favoarea Jidanilor dela noi.

În 1872, el înființă în Capitală, prima Lojă a Ordinului Masonic „B'nei B'rith“.

De atunci, încoace, *caracatița jidănească* a crescut din ce în ce, în chip monstruos, și a ajuns să strângă, până la sufocare, în brațele ei multiple, întreaga Românie.

La 1878, se redeschide din nou L . . . „Steaua Dunăreii“, sub obediința Marelui Loji „Lusitania“, din Or . . . Lisabona.

La 1880, se constituie „*Marea Lojă Națională Română*“, având ca Mare Maestru, pe Il . . . F . . . C. MOROIU, 33 . . . 90 . . . 97 . . . Această Lojă, ce la început era sub obediința „Marelui Orient din Ita-

lia" — fu recunoscută independență, în 1881.

La acea dată, ea număra în Țară 25 de Loji.

În plus, ea își întindea progresiv activitatea și peste hotare.

Astfel, în 1911, „Marea Lojă Națională Română” avea, în total, 964 membri.

Dar, în 1914, această „Mare Lojă” începe să decadă.

„Nouă intrigi din afară, (și mai ales publicarea cărții „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria”, — precum și a broșurei profesorului BOGDAN-DUICĂ: „Ovreeii pământeni și subpământeni”), influențează această organizație și determină închiderea mai multor Loji dependente...

Membrii ei, — cari lucrează cu atâta râvnă înainte, — sunt risipiți.

Trecutul glorios pe care l-a avut Franc-Masoneria în România, — e utilat⁴⁾.

III. — STAREA ACTUALĂ A FRANC-MASONERIEI ÎN ROMÂNIA

După războiul mondial, Franc-Masoneria, — care până atunci vegetase, — luă, dintr'odată, o dezvoltare vertiginoasă în tot cuprinsul Țării Românești.

Acest salt formidabil a coincis cu împământinirea Jidanilor, — și el urmează o progresie ascendentă.

În momentul de față, Franc-Masoneria din România cuprinde șase grupuri distincte:

Unul e pur jidănesc, — „I . . . O . . . B'nai B'rith”. Și el nu primește în Lojile sale decât Jidani.

Alte patru conțin aproape numai Jidani, — M . . . Loja ungurească, — M . . . Loja nemțească, — M . . . Orient, — dar admit, ca membri, pe lângă câțiva străini (Unguri, Nemiți), și un număr neînsemnat de Români, corcși sau degenerați.

Ultimul grup, zis Național, e compus și el din o sumedenie de Jidani, — dintre care cei mai mulți își ascund originea, sub nume românești. Dar, el are, ca Mari Demnitari, foști Creștini (Greci, Armeni, Unguri), — care, buni de gură, impun respect neghiobilor de Români și îi împing să între în Lojele lor abjecte, convingându-i că vor face parte din o ASOCIAȚIE NAȚIONALISTĂ.

IV. — MEMBRII FRANC-MASONERIEI DIN ROMÂNIA

Voiu lua, unul câte unul, cele șase grupuri masonice și voiu arăta cine sunt și ce sunt persoanele ce le compun.

Veți vedea că Jidanii formează IMENSA MAJORITATE a Franc-Masonilor din Țara Românească.

Restul e compus din străini, mai mult sa umai puțin românizați, — și numai din câțiva Români renegați... la care s'a mai adăogat, de curând, un număr destul de important de Români naivi.

GRUPUL FRANC-MASONIC PUR JIDĂNESC: „ORDINUL B'NAI B'RITH (I . . . O . . . B . . . B . . .), DIN CHICAGO

Ordinul Franc-Mason american „B'nai B'rith” posedă o mulțime de Loji, împrăștiate pe toată suprafața pământului.

Cele din România constituiesc Districtul IX, al „Marei Loji Zion”.

În aceste Loji e interzis unui Român să păsească pragul. Și ele sunt atât de strict naționale-jidănești, că exclud pe Jidanul ce nu și-a tăiat împrejur plozii scârboși.

Numitul District cuprindea, în 1927, o „Mare Lojă”, al cărui comitet, — numit III „Sagheדרין”, era compus din următorii FF . . . Demnitari: ⁵⁾

Preș. de onoare: Dr. ADOLPHE STERN,⁶⁾ fost deputat țărănist,

Președinte activ: Dr. J. NIEMER-ROVER, Gross-Rabin, senator,

Vice-președinți: Dr. S. WEISELBERGER și ADOLF GOLDSTEIN,

Mare mentor: JACQUES CRETESCU,

Mare secretar: MARCEL GOLDMANN,

Mare tezaurar: B. BERCOVICI,

Inspectori generali: Dr. H. SOLOMONOVICI și AD. SCHWARZ,

Membri: Dr. B. BAUBERGER, — Director MAX. SAIDMAN, —

Senator KARL KLÜGER, — și ALBERT STEINER.

Și notați bine, toate aceste perso-

⁵⁾ ILUSTRUL ORDIN B'NAI B'RITH. Marea Lojă „Zion”, No. 9, România, Adunarea generală, Ședința din 23 Mai, 1927.

⁶⁾ Cine vrea să afle ce fel de dihanie veninoasă e acest ADOLF STERN n'are decât să citească cartea Doamnei ELENA PROTOPOESCU, intitulată: „Origina și aspectele problemei evreești, din România” București, 1925.

nații sanhedrinice se aflau, înainte de război, în fruntea „Uniunii Evreilor Pământeni (U. E. P.). Iar astăzi ele conduc „Uniunea Evreilor Români” (U. E. R.).

Ambele aceste Uniuni sunt deci sucursalele Ordinului Franc-Masonic: „B'nai B'rith”.

Districtul e mai compus din 23 Loji răspândite în întreaga țară:

1. Loja „Fraternitatea”, București, No. 380, — Președinte: Dr. BERKOVITZ,

2. Loja „Lumina”, București, No. 354, — Președinte: Avocat Dr. FILIP CHEFNER,

3. Loja „Peixoto”, Brăila, No. 381, — Președinte: Dr. E. SILBERSTEIN,

4. Loja No. 381, — Președinte Dr. AL. Z. NESTORIAN,

5. Loja „Viitorul”, Buzău, No. 387, — Președinte: LEON GOLDSTEIN,

6. Loja „Bien”, Galați, No. 382, — Președinte: ISIDOR KLEFNER.

7. Loja „Egalitatea”, Ploiești, No. 393. — Președinte: GABRIEL M. PAPP,

8. Loja „Concordia”, Moinesti, No. 394, — Președinte: LEON ROSENTHAL,

9. Loja „Samou”, Iași, No. 583, — Președinte: Dr. H. SOLOMONOVICI,

10. Loja „Menorah”, Piatra-Neamț, No. 395, — Președinte: Director ALBERT ABELEȘ,

11. Loja „Progresul”, Roman, No. 393,

12. Loja „Orient”, Cernăuți, No. 669, — Președinte: Dr. BERTHOLD FRUCHT,

13. Loja „Salom”, Cluj, No. 1025, Președinte: arhitect EMIL DEVCSERI,

14. Loja „Humanitas”, Bacău, No. 1080, — Președinte: Dr. PERLBERGER,

15. Loja „Ahava”, Brașov, No. 1081, — Președinte: SZEGŐ ÁRPÁD.

Alături de aceste Loji, există sau au mai existat și altele ca:

16. Loja „Caritatea”, Vaslui,

17. Loja „Maimonide”, Huși,

18. Loja „Instrucțiunea”, Focșani,

19. Loja „Luptătorul”, Craiova,

20. Loja „Dr. Stern”, T.-Severin,

21. Loja „Montefiore”, Pitești,

22. Loja „Goodhart”, Târgoviște,

23. Loja „Cremieux”, Bacău, etc., etc.

Cine dorește să cunoască nominal pe membrii acestor Loji n'are

⁴⁾ Fr. * * * I. T. ULIC, — L. cit., p.

decât să citească cartea Dlui prof. BOGDAN-DUICĂ: „Ovreeii Pământeni și Subpământeni“⁷⁾, ce conține o mulțime de liste amănunțite.

Ordinul jidano-masonic „B'nai B'rith“ e astăzi STĂPÂNUL NE-CONTESTAT al Țării Românești.

El îndeplinește, cu o tenacitate sălbatică, trei scopuri de căpetenie:

1. *Un scop POLITIC*, — conru-pând pe politicieni și împingând pe Jidani la cărma statului.

Și, — după cum în Rusia „I . . . O . . . B . . . B . . .“, prin Banca Jidanului american SCHIFF, a finanțat *revoluția*⁸⁾, — tot așa și România, prin băncile jidănești, el subvenționează pe Jidanii comuniști, care au săvârșit atentatul dela Senat, — explozia dela Pirotechnie, — multiplele atacuri pe Căile Ferate, — și cari, în momentul de față, atâta *revoluția* în Basarabia.

2. *Un scop ECONOMIC*, — acaparând comerțul, industria, agricultura, exploatarea pădurilor; a minelor (de petrol, de cărbuni), a apelor minerale și mai ales a *furniturilor publice*.

Pentru înfăptuirea acestei ținte, Ordinul „B'nai B'rith“ a creat *Marrea Bancă MARMOROSCH-BLANK*,⁹⁾ — care, rând pe rând, și-a însușit toate bogățiile României mari, prin 115 *intreprinderi colosale*, înșirate în „Cartea de Aur“ a acestei Bănci.

Iată câteva citate din *circulara masonică* a I . . . Sanhedrin al I . . . O . . . B . . . B . . ., — înmănată tuturor Jidanilor, cu privire la înființarea acestei Bănci:

„Comisia însărcinată să arate „Marei Loji Zion“ procedura de urmat, ca să ajungă la o mai repede realizare a proiectului *pentru înființarea unei Bănci*, — care va trebui să servească drept punct de plecare al *unei întregi ORGANIZAȚII DE LUPTĂ ECONOMICĂ*, — s'a întrunit Duminică 5 Iunie, 1905, sub prezidenția Fr . . . ADLER.

În urma discuțiilor urmate, s'au stabilit următoarele preliminări:

4. *Banca NU SE VA AFIȘA ca o instituție a Ordinului.*

8. Pentru *evitarea* multelor formalități și a *șicanelor* posibile, se

7) NETCHOLODOW. — Nicolas II et les Juifs.

8) BOGDAN-DUICĂ. — Ovreeii pământeni și subpământeni.

9) BOGDAN-DUICĂ... L. cit.

va avea în vedere chestia dacă *nu ar fi preferabil să se transforme vre-o instituție existentă*, — ca BANCA MARMOROSCH-BLANK, — decât să se creeze una nouă..

5. „Ilustrul Sanhedrin“ se va pune *imediat* în legătură cu *un număr de PERSONALITĂȚI MARMOROSCH-BLANK*, *din Țară* (actualii, foști și viitori miniștri, deputați și senatori cu influență, și alți mari dregători ai Statului Român), *ale căror nume vor fi considerate ca o GARANȚIE DE SUCCES* pentru prompta realizare a instituției... Aceste personalități vor forma viitorul *CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE* al Băncii“...

Și, într'adevăr, BANCA MARMOROSCH-BLANK numără, — ca *membri în CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE*, — pe d-nii AL. CONSTANTINESCU (decedat), — C. BANU, — I. G. DUCA, — TOMA STELIAN (decedat), — C. ARGETIANU, — General C. COANDĂ, — GR. FILIPESCU, — M. SĂULESCU (decedat), — AL. VAIDAVOEVOD, — GR. IUNIAN, — I. RĂDUCANU, etc., etc.

De altfel, această Bancă, a Ordinului masonic: „B'nai B'rith“ are, în Țară, 25 *sucursale*, — și, în străinătate, 4 *agenții*, anume: în Constantinopol, în Viena, în Paris, în New-York.

În plus, I . . . O . . . B . . . B . . . posedă, în 1926, 12 *mari Bănci jidănești* afiliate aflate în principalele orașe ale României Mari: în Iași, — Ploești, — Craiova, — Galați, — Satul-Mare, — Cluj, — Timișoara, — Lugos, — Caransebeș, — Chișinău, — Cernăuți, — etc...

Ca exemplu, voi cita:

Banca Moldova, din Iași (Director: M. WACHTER și W. DINERMAN),

Banca Centrală, din Ploești (Director: MAX SCHAPIRA),

Banca Timișoara, (Director: SIGMUND SZANA),

Banca Răzeșilor, din Chișinău (Director: I. SANIELEVICI), etc., etc.

Dar Jidanii nu sunt încă mulțumiți.

Astfel Fr . . . LEON GOLDSTEIN, președintele Lojei „Viitorul“ din Buzău, — în referatul său la Adunarea Generală, din 1927, a „Marei Loji Zion“, de sub obediența I . . . O . . . B . . . B . . ., — constată că:

„Sunt *prea puține* bănci evreești în Țară“.

Și el propune:

„Să se înființeze, *ÎN TOATE ORAȘELE*, bănci *evreești*, — cu capitaluri *evreești*, — cu acționari *evrei*, — cu consilieri, administratori și censori *evrei*“¹⁰⁾.

3. Ordinul masonic „B'nei B'rith“ și-a mai propus să realizeze și un scop CULTURAL.

a) El vrea să *monopolizeze* PRE-SA, — pentru ca să conducă opinia publică, — și a creat, atât în București cât și în provincie, o sumedenie de ziare cotidiene... printre care „Adevărul“, însemnat cu . . ., stă în rândul întâiu.

b) El a înființat *societăți de EDITURĂ* (*Cultura Națională și Eminescu* din București, — *Viata Românească* din Iași, — *Helicon* din Timișoara, etc.), — care să tipărească cărți ieftine, broșuri de propagandă, și să răspândească printre Români, ideile disolvante ale Franc-Masoneriei, ale socialismului și ale comunismului.

Prin urmare, Ordinul masonic „B'nai B'rith“ își îndeplinește, cu strictete, *planul de subjugare POLITICĂ, ECONOMICĂ și CULTURALĂ*, a neamului românesc.

Iar noi, nemernicii, stăm și fi privim, cu indiferența unor vite neînțelegătoare, — deși simțim bine că ne fuge pământul de sub picioare.

Prof. Dr. C. PAULESCU

— București. —

¹⁰⁾ Buletinul M. . . L. . . „Zion“, Nr. 9, 1929, p. 76.

Eliminări.

Consiliul Centrului Studențesc „Petru Maior“ din Cluj, format din președinții și delegații tuturor societăților studențești, întruniți în ședință plenară, a hotărât în conformitate cu deciziile repetate ale congreselor studențești, eliminarea imediată a membrilor săi din consiliu, înscriși în partide satinerete politice.

Reprezentanții autorizați ai studențimii clujene fac și cu acest prilej, un călduros apel către domnii profesori și opinia publică, străină de politicianism, ca să-i ajute în munca lor de a menține studențimea la rosturile ei universitare și naționaliste.

Președinte:

ss. A. Anderco.

Secretar general:

ss. V. Tănase

Antisemitism de stat

Citind acest titlu mărunții noștri oameni politici, adică politicienii: ignoranți și slugarnici, lacomi și hrăpăreți, fricoși și lipsiți de simț românesc, ori se sbârlesc de necaz că un „îndrăzneț“ le tulbură tihna remunerată a lașității lor permanente, ori se întunecă la față de teamă că protectorii lor, Jidanii, pot fi prin asemenea titlu, atinși.

În mintea lor, cu orizonturi tot mai strămtorate de preocuparea intereselor materiale, nu se pot apropia aceste trei cuvinte: Antisemitism de stat. Nici starea actuală a României întregite, nici experiența politică a României mici nu-i pot aduce la înțelegerea situației post-belice, din care trebuie să se afirme impunător și irezistibil un antisemitism de stat.

Starea actuală a țării mărite nu vor să o vadă, pentru că au tot interesul ca această stare să dăinuiască în profitul Jidanilor, cari, aruncându-le fărâmiturile, s'au instalat, după metode talmudice, la banchetul României întregite, în fruntea mesei: obraznici, amenințatori și exclusiviști.

Îndărăt, în trecutul țării, nu pot privi lacheii¹⁾ politicienii dela banchetul iudaic, pentru că nu ne cunoosc istoria; și chiar dacă ar cunoaște-o, nu au interesul imediat personal de a trage din acel trecut vre-un învățământ.

Peste graniță nu privesc lacomii lachei potoliți din frământările banchetului iudaic, întins din sângele și sudoarea bietului Român; nu se uită în vecini, pentru că poli-

¹⁾ Expresia lacheu nu isvorăște numai din disprețul întemeiat al autorului acestor rânduri față de politicienii României întregite, ci este împrumutat dela un bogătaş Jidan din Londra, care conducându-și până la capul scării oaspeții creștini din aristocrația engleză, spunea fiului său: „Acestia vor fi sau ginerii noștri sau lachei la palatele noastre“!

Te întreb, iubite cititor, ce trebuie să-și zică Jidani între ei, despre politicienii români, cari nu au nici cel puțin mândria unui trecut de nobletă?

Cam ce vor fi vorbind între ei, poți deduce din aceste cuvinte ale unui Jidan din Moldova, când i s'a pus în vedere, că în executarea planurilor lui de îmbogățire rapidă ar putea întâlni piedici: „Nu te teme, pe cei mari îi plătesc, pe cei mici îi stuchi-esc (scuip)“.

ticianul român știe devora din a-verele statului dar nu se pricepe a deschide o carte și a-i pătrunde conținutul.

Ignorantul, cu pretenții de cultură, nu știe, că guvernării României nici dela Unirea Principatelor și până la intrarea Vechiului Regat în războiu pentru întregirea neamului, au fost nu numai în particular antisemiți, ci au practicat o politică antisemită, ce s'a continuat dela un guvern la altul, independent de partidul căruia îi aparțineau. Și liberalii și conservatorii erau contra Jidanilor, adică: nu intoleranți pe terenul religios — intoleranță religioasă nu cunoaște poporul român — ci conștienți de gravitatea pericolului de a fi cotorpiți de un neam inasimilabil, dușmănos, disolvant, cu apucături de acaparare economică, ce duce fatal la stăpânirea politică robind și înlocuind populația de baștină. Aceasta a fost grija permanentă a fruntașilor politici din România mică, așa cum se desprinde din cartea clasică a lui Verax, *L Roumanie et les Juifs*, pe care d-ta, politician al României întregite, n'ai citit-o. Citește-o și te luminează: vei afla, că făuritorii și conducătorii României lui Cuza-Vodă și Carol I au practicat un neîmficat antisemitism de stat, în sensul unei conștientă și bărbătești apărări naționale. Și dacă goana după afaceri, spre o rapidă îmbogățire, îți lasă și o clipă de gândire obiectivă, va trebui să recunoști, politician cu sgară demisiilor în alb, că antisemitismul de stat al României mici i-a păstrat sufletul neprihănit de mentalitatea iudaizantă astăzi stăpânitoare, și i-a menținut energia vitală spre a se arunca în vârtoarea războiului de desrobire a neamului.

Dar vei răspunde isteț, banal și sec: „atunci se putea așa ceva; acum nu se mai poate: războiul a schimbat total situația“. Te trimet la altă carte, ca să afli ce se întâmplă în vecini: în Polonia, adică după războiul mondial, ce-mi învoci cu lașitatea caracteristică politicianismului, ridicat la rangul de cea mai rentabilă profesie.

Acolo, în statul de curând renăscut din propria-i cenușă, se-practică un antisemitism de stat, consequent și efectiv, așa cum rezultă din următoarele rânduri, citate din lu-

crarea Jidanului *Georges Gliksman*, intitulată „*L'Aspect économique de la Question juive en Pologne*“ apărută la Paris în 1929 și prevăzută cu două prefațe semnate de doi profesori, probabil Jidani, unul dela Universitatea din Paris și altul dela Universitatea din Geneva.

Reproduc în traducere paginile 169—170, privitoare la situația ce a știut să creeze guvernele și autoritățile comunale poloneze, lucrătorilor jidani, spre a da protecția firească muncitorilor poloni de baștină.

Gitește și te desmeticește și mai ales scrutează-ți conștiința, politician român, care te-ai îmbogățit rapid prin arginții lui Iuda.

Îată un reflex al *antisemitismului de stat din Polonia rediviva*:

„Cât despre politica puterilor publice față de lucrătorii Jidani, vom cita ca exemple câteva fapte recente.

Am subliniat mai înainte, analizând rezultatele generale ale recensământului din 1921, proporția neînsemnată de lucrători jidani în administrația și întreprinderile statului și ale comunelor. Dela aceea dată, în loc de îmbunătățire, constatăm mai curând un regres. În industria tabacului, erau înainte de războiu vre-o 3000 de lucrători jidani. Chiar în fabricile nejidonesti trebuia să utilizeze lucrători jidani (spre exemplu, în fabricile Kalinowski și Przepiorkowski, la Varșovia, erau 50 de Jidani la 200 de lucrători). În momentul introducerii monopolului tabacului (în 1925) s'a concediat marea majoritate a lucrătorilor Jidani. Astfel la Varșovia, unde înaintea războiului erau circa 1000 Jidani la tabac, nu sunt astăzi decât 3 la un total de 1600 lucrători. La Grodno 500 de lucrători Jidani au fost concediați în 1925. În acest oraș Jidanii formau înainte de războiu 95% din toți lucrătorii fabricii de tutun a lui Szereszewski, acum după monopolizare mai sunt 6%. Constatăm aceeași situație în manufacturile de tabac dela Wilna, Bialustok etc. Muncitorii Jidani întrebuintați de ani de zile în întreprinderile particulare, dovedind deci existența calităților lor profesionale, au fost înlăturați. Aceeas soartă au suferit lucrătorii Jidani în distileriile de alcool și în fabricile de chibrituri, din momentul ce aceste ramuri au fost monopolizate.

„Să amintim că în 1918, când

guvernul polonez a luat în mână direcția imprimăriei naționale la Varșovia, unul din primele acte a fost concedierea tuturor lucrătorilor Jidani, cari erau acolo întrebuințați. In anii 1918 și 1919 cei 6000 lucrători Jidani la Căile Ferate, întrebuințați pe teritoriul vechiului Regat al Poloniei și în Galizia, au fost dați afară din serviciu.

„O situație analogă se manifestă în întreprinderile comunale. O anchetă a fost organizată, în această chestiune de Biroul muncii, pe lângă sindicatele muncitorești, în 30 de orase poloneze. Ancheta a confirmat faptul, de altfel cunoscut, că deși Jidanii reprezintă o mare proporție în populația urbană, proporția lucrătorilor Jidani în birourile și întreprinderile comunale este foarte slabă. Spre exemplu la Varșovia, unde Jidanii formează circa 33% din populație, nu sunt printre lucrătorii comunali decât 4%. La tramvaelle Varșoviei la un total de 4721 funcționari, sunt 4 Jidani, primiți acum de curând și după mai multe intervenții din partea reprezentanților lucrătorilor Jidani“.

Iată ce pot face Polonezii în casa proprie a națiunii lor.

Noi ce facem de 10 ani încoace în România întregită, în căminul neamului nostru?

Nu este locul să întreprind un rechizitoriu. Ii simte conținutul oricui Român de baștină în conștiința lui: chiar și devotații habotnici ai disciplinei de partid, în momentele rare de reculegere, când și în ei mai palpită simțul iubirii de glie.

Dar nu mă pot opri, ca terminând, să nu întreb: la noi după războiu s'au împușinat printr'o politică de stat? ori, prin ticăloșia guvernărilor României întregite, s'au înmulțit Jidanii în funcțiile publice, la Căile Ferate, în diferitele întreprinderi, cu caracter economic, ale statului?

Mi-e rușine, ca Român, să fixeze răspunsul cititorului.

Concluzia: nu o situație internațională schimbată te poate împiedeca să-ți faci datoria de gospodar prevăzător în propria-ți casă; ci propria-ți netrebnicie, isvorată dintr'un suflet bicisnic și înstrăinat.

I. C. CĂTUNEANU

pescu, toți conducători la Y. M. C. A.

Iată deci activitatea ce se desfășoară la Y. M. C. A.: prietenie cu cei care disprețuiesc ostirea și cultivarea tinerilor în spirit pacifist, care va merge mâine până la refuzul de a îndeplini datoria de ostaș.

„Asociația Studenților (?) Creștini“, Sora Y. M. C. A.-ei, este patronată de S. Sa Tit Simedrea... și primește instrucțiuni dela adventiști.

Nu știm ce măsuri va lua Siguranța și nu știm când guvernării se vor hotări să desființeze acest cuib comunist, ce se intitulază „creștin“, dar noi le spunem pacifiștilor triumfători, de speța prodromitului Sandu Tudor, să ne scutească de vizita celor doi musafiri nepoștiți, căci altfel... Barbuse se va felicita că a scăpat așa ușor în 1926.

ION V. EMILIAN.

— București —

Din viața lui Gheorghe Sion, actual cetățean de onoare al Clujului.

Y. M. C. A. face propagandă antimilitară

În ziua de 28 Aprilie vor veni la București doi noui inspectori ai Umanității, Donald Grant și Kaspar Mayr, trimiși „Asociațiunii pentru reconciliațiunea popoarelor“ (International Fellowship of Reconciliation), asociațiune ce organizează grupuri de tineri (objecteurs de conscience), cari să refuze serviciul militar, pentruca bandele judeo-comuniste să poată năvăli în statele burgeze, înscăunând domnia lui Israel.

Acei cari citesc „La Réconciliation“ — publicațiunea acestor „pacifiști“ vor vedea coloane întregi consacrate articolelor pline de indignare pentru teroarea albă din Italia, Ungaria Spania și România, dar nu vor găsi nici măcar un rând sau câteva cuvinte de compătimire, pentru miile de credincioși creștini, uciși zilnic de bestiiile jidănești, cari conduc astăzi Rusia Pravoslavnică.

„Reconciliațiunea“ este condusă de Jidani, de predicatori adventiști și de agitatori comuniști. Astfel secțiunea din Fran-

ța, are de șefi pe Henri Roser (Jidan), o doamnă Drevet, care a suferit și condamnări pentru agitațiunii antimilitare și Marc Sagnier, preot răspopit, ce ar face bună pereche cu Gala Galaction, cel care terfelește haina preotească prin Sinagogi, unde se sărută cu rabinii și prin lojile francmasonice, unde este „frate“ cu ateii.

Mai mare în Canada este Richard Roberts, predicator adventist, în Cehoslovacia Heinrich Tutsch, agitator comunist, iar în România Jidanul Sigler (Belgis), din îndemnul căruia s'a înființat la București „Liga femeilor pentru pace și libertate“, cu sediul în Str. C. A. Rosetti No. 7. Această ligă a primit dela „Internationaler Versöhnungsband“ din Viena, o adresă¹⁾, prin care se recomandă dcamnelor membre, ca în vederea primirii celor doi musafiri, să ia înțelegere cu D-nii Stewens, M. Sterian și Dr. Po-

¹⁾ Adresa va fi publicată în facsimil în No. 5 al Buletinului Anti-judeomasonie, ce apare la București.

Note.

Pe la sfârșitul anului 1881, în Iași, la autoritățile Ad-tive, Prefectura de poliție și Prefectura de Județ, era mare neliniște, din pricină că, Consulul Rusesc din București a intervenit pe lângă autoritățile noastre să ia măsuri pentru descoperirea falsificărilor rublelor rusești, care începuseră a-și face apariția într'un mod periculos.

Era o societate de Jidani legați între ei cu Jidanii din Berlin, din Londra și Iași. Din sechestrarea diferitelor corespondențe s'a dovedit vinovăția lor. Falsificarea se făcea cu ajutorul unor plăci de cleiu de morun, albe foarte transparente, având pe deasupra încrustat, în mod foarte perfect și exact, desemele și imprimătele biletelor de bancă națională Austriacă. Jidanii fabricau evident diferite bilete false, fie rusești, fie a altor țări.

Important este că afacerea fiind dată pe mâna justiției, Curtea de Apel a fost nevoită

să-i achite, fiindcă codul penal nu prevedea pedeapsa pentru banii falsificați, afară din țară.

Această achitare făcu ca Rusia să intervină în mod foarte energic la București și guvernul vroia să destituie pe unii judecători și cu mare greutate afacerea s'a clasat.

De aici se văd încurcăturile, ce pot să facă Jidanii. Note asupra acestor chestiuni oficiale, se pot vedea la Biblioteca Universității din Cluj.

GH. SION

fost procuror la Curtea de Apel, când s'a judecat afacerea de mai sus.

Profanare Iudaică

Fostul palat al Domnitorului Alex. Ioan Cuza, din Iași, sediul Băncii Marmorosch-Blank et Co.

Iată o pagină de durere și rușine națională.

Vechea capitală a Moldovei, orașul atâtor fapte istorice, păstrează încă urmele trecutului glorios, contrastând cu prezentul decadent.

Călătorul cercetător, trecând prin Iași, va străbate și principala stradă, care poartă numele energicului Domn Alex. Lăpușnianu. Dacă va fi atent, coborând spre Piața Unirii, va observa pe partea stângă o clădire cu un singur etaj și cu o particularitate în înfățișarea ei exterioară.

Aceasta este ultima reședință Domnească a lui Alex. Ioan Cuza. Palat sau casă domnească, nu importă cum îi vom spune; destul că astăzi, cu unele modificări la intrarea principală și la geamurile dela parter — amenajate pentru vitrină cu gratii mari de fier, ca la orice bancă jidovească — această casă, a fost acaparată și transformată în „Banca Marmorosch, Blank & C.”.

Privită depe trotuarul opus, ni se înfățișează întreaga clădire, ca o modestă locuință a unui vechiu boier sau ca un modest local public din zilele noastre. Aceasta ne poate spune, că localul a fost cumpărat relativ efitin, față de valoarea lui istorică. Dar... ambiția samsarului, cămătarului, și zarafului jidov, a fost mare. Isdraiel a fost satisfăcut! Poporul său ales, dictează din palatul domnesc, prin puterea banului...!

Dacă privim localul în exterior, observăm: etajul I, își păstrează vechea înfățișare; parterul ne prezintă vitrinile largi, în gratii mari de fier pe care stă monograma sfidătoare „B. M. B.”; iar deasupra, pe frontispiciul clădirii stă și acum turnat în bronz, stema țării și coroana Regatului încadrată de doi lei înaripați.

Aceasta te face să crezi că, este și acum locuință domnească sau Palat Regal, dacă pe un perete din față n'ai observat o placă de marmoră neagră în mărimea 90/70 cm., pe care stă scris cu litere de bronz... sau de aur...!

„ULTIMA RESEDINȚĂ DOM-
„NEASCĂ DIN IAȘI DELA ANUL
„1859 PÂNĂ LA ANUL 1862, A
„LUI ALEXANDRU ION CUZA
„PRIMUL DOMN AL PRINCI-
„PATELOR UNITE ALES PRIN
„LIBERA VOINȚĂ A POPORU-
„Lui“.

Tintuită în cele patru colțuri, în peretele fostei reședinți domnești, această placă funerară ne pecetluște nepăsarea și uitarea noastră față de trecut și nerușinarea Jidovului zaraf, care a ținut să-și răsfete hoiturile lui Iehova, în palatul Domnitorului Cuza!

...Nu ne va surprinde, dacă am afla că această placă comemorativă, a fost pusă acolo prin cheltuiala și grija Jidanului bancher!

...Aceasta doar, ca să arate tuturor celor ce trec prin viață... și prin Iași, că zaraful Blank, a moștenit locuința Domnitorului Alex. Ioan Cuza, primul domn al Principatelor Unite.

Avem un comitet al monumentelor istorice care funcționează pe lângă Ministerul Cultelor — actualmente al Instrucției și Cultelor — cu subvenții și cheltuieli de „cercețări și îngrijire”, de zeci de milioane, prezidat de oameni de înaltă cultură.

Există în această capitală a Moldovei o Universitate cu profesori de istorie națională, profesori de Belle-Arte și mulți alți savanți, sociologi și filosofi. Cum se poate că pe nici unul nu l-a impresionat acea-

stă profanare și nimeni nu și-a spus cuvântul hotărâtor, pentru salvarea unui monument istoric!

Cum de n'au protestat la Liga Drepturilor Omului, sau la Liga Naționaliilor, așa cum știu să protesteze când se atinge cineva de un perciune de Jidan din cuprinsul României Mari?

Unde au fost înalții magistrați, militari și preoți, cari au condus odinioară destinele poporului și i-au ocrotit cultura sa Națională?

Unde au fost ochii și sufletul celor politicieni cari reprezintă Națiunea?

Unde au fost toți cărturarilor acestui neam, de n'au făcut o listă de subscripție publică, pentru răscumpărarea acestui sfânt locaș?

Numai cu diurnele depe o singură zi, a înalților reprezentanți ai Națiunii, s'ar fi putut salva această clădire, care na putut costa mai mult de două, trei milioane și care putea fi făcută muzeu național, în care generațiile viitoare să găsească relicvele trecutului nostru.

Se creiază instituții cu personal și cheltueli de sute de milioane, numai din ambiții politice și pentru un moment istoric nu se pot găsi câteva milioane!

Trăim într'o țară bogată, populată de un neam viguros și cu un bogat și frumos trecut istoric. Nenorocul, că istoria a vroit cu el, să-l pună în calea străinilor și al răutăților.

...Disprețul pentru trecutul și cultura unui popor, de inșiși urmașii lui, este semnul dureros al decadenței sale.

...Poporul ales al lui Iehova, după ce a cuprins toate ramurile de viață politică, economică și culturală, ne-a acaparat și mituit și *trecutul cultural*.

G. FĂCĂOARU
— Iași. —

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul
„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9 — BUCUREȘTII.

Două mentalități Basarabene deosebite

Mi-a fost dată ocazia să petrec câteva clipe plăcute în familia unui profesor secundar din Chișinău Basarabean de origină și de a cărui sentimente românești eram de mult încredințat.

Întâmplător am cunoscut aici pe un alt profesor secundar din Cetatea-Albă și unul și altul cu numele de familie terminat în „schi“, dar cu concepții naționaliste diametral opuse.

Discuția a început asupra mișcărilor comuniste din Basarabia și din felul cum a decurs, am putut vedea ce covârșitor rol joacă centrul cultural, în mijlocul căruia lucrău acești dascăli ai școlii românești.

Pe când unul înfiera orice încercare de atentat la siguranța statului în care trăiește, celalalt apăra orice fel de mișcare ce ar putea duce la schimbarea actualii stăpâniri românești.

Pe când unul își făcea o mulțumire în citirea unui articol publicat de el într'o gazetă românească, celalalt găsea o crimă ce se va „ispăși“ mâine în fața unei noi administrații.

Nevrând te întrebi: oare la Cetatea-Albă, noi avem mulți profesori asemănători acestui domn?

Ce Român conducător a destinelor de mâini, poate da o școală cu asemenea profesori?

Ridicați-i d-lor conducători de astăzi pe toți ceice poartă cuvântul antiromânismului și transplantăți-i în Oltenia sau în Muntenia pentru câțiva ani, pentru a-și putea face o educație națională, pentru a putea vedea clar că acest Stat care astăzi le dă pâinea de toate zilele e tot același ce o va da și copiilor lor.

Faceți-i să înțeleagă, că dela Niștru, nu va pleca Grănicerul Român până nu va muri ultimul purtător de armă.

DELA O AGAPĂ

Nu de mult, la Orhei, din motive necunoscute, a fost schimbat prefectul județului, dl Dr. Coteanu, fiind înlocuit cu decanul Baroului Orhei dl M. Rusu.

Baroul și membrii Tribunalului Orhei, amical i-au oferit, noului prefect, o masă la clubul obștesc. Între alte cuvântări, a ținut să vor-

bească și unul din avocații jidani, asupra căruia planează bănuiala că ar fi în legătură cu organele sovietice și care fusese arestat în vederea unor cercetări în scandaloasa afacere Caramanov-Tibacu, cu câteva zile înainte de căderea vechiului prefect.

Printre cuvintele de laudă aduse dlui Mihalache Rusu, a căutat să sublinie că se simte foarte mulțumit de schimbarea făcută, socotindu-se o cauză indirectă a acestei schimbări.

Specula, acest Jidănaș, căderea doctorului Coteanu, ca fiind provocată de „îndrăzneala“ ce o avuse de a-i denunța și a-i tulbura în socotelite ce le făceau în umbră și mai

mult, avea aerul să dea un avertisment noului prefect, de a tolera orice mișcare pornită din partea lor, pentru a-și putea menține scaunul ocupat.

Cred că toți au rămas surprinși de îndrăzneala pe care o au acești „bănuți“, de a se erija în dătători de sentință condamnatoare, față de acei ce îndrăznesc să tulbure mașinațiunile lor subversive.

Dacă atmosfera prietenească în mijlocul căreia s'a petrecut faptul, n'a dat posibilitatea nimănui să răspundă cum trebuia îndrăzneții prepusului comunist, toți am rămas încredințați, că bazați pe integritatea noului prefect, putem aștepta că va reacționa cum trebuie atunci când cioclii Țării Românești vor încerca să ridice capul.

Avocat C. POPOIU
— Orhei. —

Cooperatia ca unic mijloc pentru consolidarea economică a României Mari

Din zi în zi se vorbește și la noi tot mai mult despre cooperatie și aceasta este un indiciu din cele mai semnificative, despre izolarea economică a individului față de lipsurile crescând și greutatea tot mai mari în asigurarea existenței lui, izolare ce face ca individul să nu poată lupta cu succes contra speculei muncii și capitalului lui, decât numai prin întovărășiri ce constituiesc singurul mijloc onest, pentru satisfacerea unui scop comun.

Toate aceste tovărășii născute numai din nevoile poporului cu munca, capitalul și puterea lui de producție și consumație, se numesc societăți cooperative și scopurile lor sunt:

1. Să înlătore pe fabricant sau exploatare și câștigul să se împartă membrilor asociați sub forma de primă de muncă sau producție și dividend, în raport cu munca și capitalul depus în întreprinderea comună ce constituie cooperativa de producție.

2. Să înlătore pe cămătar și să dea posibilitatea membrilor ca să-și procure credit ieftin și să-și asigure o dobândă dreaptă economiilor prin cooperativa de credit sau banca populară, al cărei câștig se împarte asociaților sub forma de dividend, în raport cu capitalul vărsat și restituiri de dobânzi în raport cu împrumuturile făcute.

3. Să înlătore pe comerciant pentru ca prin cooperativa de aprovizio-

nare în comun sau de consum, să aprovizioneze direct dela producători pe asociați, care își împart câștigul anual, sub forma de primă de consumație, în raport cu consumația făcută și de dividend, în raport cu capitalul vărsat.

4. Să înlătore pe samsar, pentru a asigura producătorilor agricoli și industriali, o dreaptă valorizare a produselor lor, prin cooperativa de desfacere în comun, al cărei câștig se împarte între asociați, sub forma de primă de desfacere în comun, în raport cu produsele depuse spre vânzare în comun și de dividend, în raport cu capitalul vărsat în cooperativa.

5. Să înlătore pe marele proprietar al locuințelor de închiriat și să asigure asociaților, prin cooperativa de construcțiuni, dreptul de proprietate asupra unor locuinți modeste dar igienice, prin contribuții ușoare și într'un timp mai îndelungat, etc.

La noi în țară, aproape toți acești intermediari sunt străini de neamul și aspirațiunile noastre și urmele lor sunt asemenea celor lăsate de omizi sau lăcuste prin sărăcia și jalea ce-o aruncă în popor.

Aproape că nu există scop onest, care să nu poată fi satisfăcut, prin societatea cooperativă, dacă odată cu necesitatea nașterii ei, se pune la contribuție, pe lângă tot spiritul de jertfă solidară al asociaților, și capi-

tal, bună credință și conducere înțeleaptă.

În oricare din formele ei, cooperarea aduce asociatului o valorizare dreaptă a muncii, capitalului și produselor lui și-i creiază economii, chiar și prin consumație.

Dacă începuturile cooperatiei, mai apropiate de forma ei de astăzi, datează de prin secolele XVII și XVIII, la noi în țară ea s'a manifestat întâiu, în anul 1893, când s'au înființat primele cooperative de credit sau bănci populare.

Premergătorii mișcării cooperative practice, din țara noastră, au fost învățătorii și preoții și ea este dezvoltată mai mult în România veche.

Frumoasele rezultate obținute însă, și în teritoriile alipite, în deosebi în cooperatia de credit, întărește tot mai mult credința, că nu departe este timpul când și pe ogorul cooperatiei nu va mai fi deosebire între fiii aceluiaș neam.

Dacă după încheierea României Mari, la finele anului 1918, erau în întreaga țară 2965 bănci populare cu 641.359 membri, la finele anului 1927 funcționau 4766 cu un număr de 962 mii 515 membri, având un capital vărsat de Lei 1.265.465.317 fonduri de rezervă și prevedere în sumă de Lei 187.200.587,84 și un fond cultural de Lei 9.107.064,94, în timp ce depunerile spre fructificare erau de Lei 964 mil. 849.080,39 și, cu toate investițiile și plasamentele, împrumuturile acordate sătenilor se ridicau la 3 miliarde 452.234.915,78, iar bilanțul general totaliza suma de Lei 4.414.494.398,82.

Ajutorul Statului s'a manifestat într-o măsură destul de largă, ajutând băncile populare prin împrumuturi, ce egalau aproape capitalurile lor.

Celelalte feluri de manifestare ale cooperatiei sunt desemenea în plin progres și încheierea fiecărui an mărește numărul și puterea societăților cooperative, așa că astăzi aproape o pătrime din populația țării, lucrează cu ardoare pe ogorul cooperatiei.

Deși progresele mișcării cooperative din țara noastră sunt evidente, frământările și meschinăriile politice din ultimii ani au fost o piedecă dureasă în avântul ei.

Desele schimbări ale legii pentru organizarea protejarea, îndrumarea și controlul cooperatiei, ca și organelor pentru aplicarea ei, au dezorientat mult pe cei însuflețiți pentru această frumoasă mișcare.

De certurile politice și dese schimbări ale legiurilor profită însă străi-

nii, care dețin cea mai mare parte din bogățiile țării.

Distrușând prin exploatarea lor orice posibilitate de reexploatare a acestor bogății, aduc pe săteanul român izolat, în nenorocita situație din timpul Fanarioților sau iobăgiei.

Prin specula lor asupra muncii, producției și capitalului național, deslănțesc crize ce contribuiesc la sărăcirea săteanului nostru și înstrăinarea bunurilor lui.

Dacă după unirea tuturor Românilor s'ar fi dat cu totul la o parte satisfacerea intereselor personale și de partid și s'ar fi dus o politică rațională pentru apărarea economiei naționale, alta ar fi fost situația țării și altele roadele cooperatiei.

Mult mai mult ar câștiga țara dacă urmașii învățătorilor și preoților din 1893, s'ar ocupa mai puțin de politică și mai mult de bunăstarea săteanului român, organizându-l în societăți cooperative de producție, credit, consum, etc. etc.

Ca apostoli ai neamului și luminători ai satelor, este o datorie națională pentru ei, de a-și da seama de distrugerea și înstrăinarea bogățiilor noastre naționale.

Să pornim deci la adevărata luptă pentru consolidarea națională a României Mari prin jertfe, ce nici când nu vor egala pe a celor 800.000 de eroi, ce ne-au lăsat o țară cu mari bogății scăldate în sângele lor.

Oare nu ne creapă obrazul de rușine sub terfelirea acestei mari jertfe de atâtea lifte străine?

Dar, pentru că încă nu este prea târziu, să ne trezim din letargia noastră economică, ce avem față de generațiile viitoare, care vor avea tot dreptul să ne blesteme pentru că i-am născut servitori în țara lor!

Din ușa altarului, cași depe catedră, faceți educație cooperatistă sătenilor, îndrumați-i, sprijiniți-i și organizați-i în cooperative, singurul mijloc pri care putem ajunge stăpâni în țara noastră.

Nu uitați că, înainte de a proceda la înființarea unei cooperative, să cereți sfaturi și îndrumări, nu dela politicienii care vă făgăduesc tot ce nu pot să vă facă, ci dela Stat, prin Oficiul Național al Cooperatiei Române din București, strada General Berthelot No. 11 sau dela secțiile lui regionale din București, Iași Craiova, Cluj, Brașov, Timișoara, Cernăuți, Galați și Chișinău.

Căutați ca întotdeauna să porniți uniți și hotărâți la această luptă economică, în număr cât mai mare și

și cu mijloace cât mai puternice, pe care de obicei le puteți aduna cu mai mult succes în perioada când săteanul își valorizează produsele lui.

Formați-vă elemente de conducere tehnică prin tinere vlăstare ce puteți trimite la școlile de contabilitate și educație cooperatistă și vânzători-diriginți ale Oficiului Național al Cooperatiei Române, cu ale căror diplome de absolvire tinerii beneficiază de termen redus la îndeplinirea serviciului militar.

Orice început este greu și cu atât mai puțin în cooperatie, cărei Statul îi dă un larg sprijin îndeosebi în organizarea, îndrumarea și controlul ei.

Dușmani vom avea destui, dar bucuria biruinții va fi cu atât mai mare cu cât lupta ce vom duce-o va fi mai aprigă.

Oțeliți în luptele noastre seculare, nu ne vom da bătăuși nici de astădată.

Dumnezeu să ne ajute!

Ilie S. Caodreanu.
— Cluj. —

L. A. N. C. Roman

S'a depus candidatura președintelui nostru suprem Dl. A. C. Cuza, pentru locul de deputat de Roman, loc declarat vacant prin numirea Dlui Inginer Hoiescu, în postul de director al Moldovei.

Alegerea are loc în ziua de Duminică 4 Mai. A reușit să se depună lista No. 1. Jidanii și Jidaniiții, dându-și seama de personalitatea Dlui profesor Cuza și de curentul ce-l are în massele țărănești, și-au mobilizat toate forțele, pentru a-i compromite reușita.

Cum supremul nostru președinte trebuie să intre în parlament, este de datoria tuturor organizațiilor L. A. N. C. să mobilizeze toate forțele de care dispune și să vie alături de El, asigurându-i izbânda.

În ziua de 22 Aprilie ora 10 a. m. va avea loc o mare întrunire publică în orașul Roman.

Toate Duminicile și sărbătorile, până la 4 Maiu 1930, sunt zile de propagandă.

Cetiți

Infrățirea

Românească

Un răspuns, în chestie de cooperatie

În nr. dela 1 Februarie a. c. al revistei „Infrățirea Românească”, sub titlul „Oficiul Național al Cooperatiei... române sau guvernamentale” a apărut un articol cu semnătura „Cooperator Efectiv”, la care articol țin să răspund următoarele:

De sigur că nici guvernarea de azi nu este fără greșeli. Dar de când e lumea, greșelile se judecă după intenții și nu cred că există suflet nepărtinitor, care să acuze guvernarea actuală, că ar nutri intențiuni rele, față de mișcarea cooperatistă și de cei cari stau în slujba ei.

Dimpotrivă. Intențiile actualului guvern sunt să scoată cooperatia de sub tutela și influința politice și, să creze din ea o instituție autonomă, cu orice măsuri legale și cu orice jertfe. Iar când e vorba de asemenea reforme mari, suferința unui om, a o sută ori a mai multora, înseamnă puțin pe lângă opera mare care se face.

Cine știe ce-i cooperatia, trebuie să înțeleagă, că ori avem o cooperatie de stat și atunci statul să o facă, să o finanțeze și controleze ori avem o cooperatie autonomă și răspund de ea operatorii. Raporturile de până azi dintre cooperatie și stat și dintre cooperatie și partidele politice, n'au fost raporturi legitime, ci raporturi de concubinaj, cari nu mai puteau dăinui. Iar dacă cooperatia va avea să sufere, în faza de trecere, de la starea de dependentă la cea autonomă, suferința ei, oricât ar fi de mare, e nimic, pe lângă avântul și înflorirea ce va urma după așezarea instituției pe temeiurile noi.

Pentru o nouă orientare a cooperatiei se cere mai întâi o lege nouă, care a și venit.

Putea guvernul să încredințeze aplicarea noii legi exclusiv celor cari erau împotriva ei? Putea să-i elimine? Nu! Guvernul a recurs la o măsură înțeleaptă și umană. A deschis drumul unor elemente prețioase, ținute până aici în umbră, încredințându-le și lor rolurile de conducere, fără eliminarea celor cari puteau sabota munca de nouă orânduire. Pentru acest act logic, just și moral, nu este bine să se acuze Oficiul Național că ar fi guvernamental.

Între cei avansați se află și actualul dir.-general, dl *Mladenatz*, cel mai bine pregătit, cea mai marcantă personalitate a cooperatiei române. Dacă nu l-am avea, ar trebui să-l căutăm și să-l importăm de undeva. Că astăzi stă mai presus de foștii săi su-

periori? E aceasta o nedreptate? Omul muncii sale, dl *Mladenatz*, trebuia să fie mai demult la locul ce i se cuvenea.

Dl. *Sandru Augustin* din Viștea, e un cooperator distins din jud. Făgăraș și nimenea nu era mai mult chemat din acest județ să ocupe un loc conferențiar, pentru a crea o mișcare de dimensiuni mai mari în ținutul Făgărașului. Căci atât la Făgăraș cât și în celelalte județe ardelenne, avem mai întâi lipsă de mișcare și organizare.

Tânărul *Cirică*, are o frumoasă diplomă de absolvent al Academiei comerciale din Cluj. Al cui loc l-a ocupat acest tânăr? Cine a fost alungat sau trecut în cadrele auxiliare din cauza acestui tânăr? Și cine poate să cotească de post și de plocon politic locul

de subcontrolor de ultimul grad ocupat de un om cu pregătire academică?

Cât mă privește pe mine personal, am muncit pentru cooperatie o viață și voi mai munci până la mormânt, pentru că cred în ea. O mulțime de cooperative și bănci populare sunt răsărite pe urma muncii mele.

Indiferent de partidul care e la putere eu fac cooperatie. Regret că am primit în luna Iunie 1929 să fiu conferențiar oficial, dar n'am ocupat locul nimănui. Dovada regretului meu este că înainte de-a ști că e cineva nemulțumit de poziția mea, și înainte de a citi revista „Infrățirea Românească”, am demisionat, pentru a avea mai mare libertate de acțiune, așa că astăzi muncesc și mai mult fără să mai am vr'un ajutor dela Oficiul Național.

Ion Podea, conferențiar.

— Brașov —

Creștinism — Iudaism

Indemnuri de Sfintele Paști

Creștinismul a venit în rândul întâi pentru a perfecționa o lege, ori dacă vreți, o religie, relativ bună, ba absolut bună în raport cu împrejurările în cari a fost dată legea Sinaitică; iar în rândul al doilea acelaș creștinism a avut de scop nimicirea religiunilor păgâne. La lumina istoriei, observăm că doctrina lui Isus a câștigat mai mult în punctul al doilea, decât în cel dintâi. Cu alte cuvinte, umilul fiu al Mariei din Nazaret, a fost recunoscut mai ușor și în mai mare măsură de Fiul adevărat al lui D-zeu, din partea celor nealeși din veac, decât din partea poporului ales.

Pentru ce s'a întâmplat așa? ... până azi nimeni n'a dat un răspuns precis.

Deși așteptarea Mântuitorului era generală, — se aștepta Hristos din partea tuturor popoarelor — totuși pe când celelalte popoare împreună cu cei într'adevăr aleși din neamul ales, așteptau un mântuitor care să-i mântuiască așa cum va afla de bine El, Mântuitorul, o parte mare a neamului ales aștepta și ea ce e drept un mesia, zic mesia, pentru că de fapt ei nu așteptau un mântuitor, ci un trimis cari să-i fericască; nu cum va vrea acel trimis, ci așa cum ei de mult au voit: să-i facă stăpânii și proprietarii întregii lumi. E mare deosebire, între aceste două feluri de doruri: deopar-

te dorul spiritului, de alta dorul trupului; deoparte se așteaptă mântuirea sufletului, de alta fericirea materială egoistă și exagerată.

Într'o bună zi — în vece binecuvântată să fie aceea zi — Unul născut fiu al lui D-zeu descinde pe pământul acesta, plin de dureri și suferințe, pentru a mântui pe acei cari într'adevăr căutau mântuire. Și lucru curios, la Isus vedem că au alergat nu numai aceia cari îl așteptau pentru că într'adevăr a venit, ci au alergat la dânsul și doritorii de fericire materială egoistă; și nu odată, ci neîntrerupt aproape. Ori doar mai multe sunt cazurile când vorbește cu ucenicii decum vorbește cu fariseii, (căci aceștia erau cari așteptau nu pe mântuitorul lumii, ci un rege-dumnezeu al iudeilor și numai al iudeilor), ori a spus Isus mai multe fericiri ucenicilor săi decât vaiuri cărturarilor și fariseilor? Nu! Și tocmai din această împrejurare îmi permit a concluda că toți aceia cari au cunoscut atunci pe Isus, și împreună cu gloatele părândate pe acest pământ până în prezent, și împreună cu cele cari se vor mai părânda pe acelaș pământ până la sfârșitul veacurilor, va să zică aceia, aceștia și viitorii oameni cari au avut, au, și vor avea cunoștința lui Isus fiul Mariei din Nazaret, fie chiar și numai în chip omenesc, la lumina istoriei, au recunoscut, recunosc și vor recunoa-

ște în acel Isus, pe trimisul lui Dumnezeu; ba îndrăsnesc a afirma, mai mult: au recunoscut, recunosc și vor recunoaște că Isus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Cred că vor fi de acord și onorații cititori în dată ce vor reflecta puțin, cumcă prezența și cuvintele Omului-Dzeu e imposibil să nu-i fi făcut să-L recunoască, mai ales cu ajutorul semnelor cognoscitive ce posedau dela proroci.

Legea veche, pentru a cărei perfecționare dupăcum am subliniat, deja însuși Dumnezeu a descins din ceriu, păstrată, curată, prin claritatea ei în expunerea în mod profetic până la cele mai mici amănunțimi a împrejurărilor de loc, timp și persoane în care va veni Hristosul lui Dumnezeu, era imposibil ca mai curând ori mai târziu să nu deschidă ochii aderenților ei și să recunoască în fiul Mariei pe acel Hristos. Lucrul acesta l-au prevăzut foarte clar aceia cari așteptau nu un mântuitor al lumii, ci un fericitor exclusiv al poporului jidovesc. Mulțumită acestei prevederi au putut să-și prevadă poporul — la vreme — cu o doctrină care-l va feri de creștinism zeci de secole de arândul.

Această doctrină constituie „Talmudul“ compus din „Mișna“ și „Ghemara“ și secondat în aplicarea lui de codul de legi religioase și civile cunoscut sub numele de „Șulhan-Aruk“, și compus de rabinul Iosef Karo în veacul al XVI-lea¹⁾.

„Talmudul este un haos monstruos, care de cele mai multe ori ne scârbește, adesea ne irită, dar câteodată are însușirea de a ne face să pufnim de râs, văzând până la ce grad de absurditate se pogoră o minte incultă, și o inimă răcicită.“²⁾ Doctrina talmudică nu numai că nu înfrână patimile omenești, dar îndeamnă și propune în mod direct, ca fapte plăcute lui Dumnezeu, până și cele mai oribile crime. Astfel Talmudul îndrumă pe Evrei la, furt, minciună, înșelătorie, desfrâu, adulter, prostituție, jurământ fals, ura a tot ce nu e evreu, corupție, nerușinare și necredință, cu un cuvânt e o contrazicere evidentă și scandaloasă a notabilității moralei creștine; ba se opune chiar și celui mai elementar bun simț. Pe lângă toate acestea o veche îndoială

a învățaților evrei asupra lui Isus, îi împinge la cea mai oribilă din crime: — După cea de pe Golgota — este aceea cunoscută sub numele de „omorul ritual“, care constă în chinuirea cea mai complicată a persoanelor creștine nevinovate; — de regulă copii — pentru dobândirea de sânge creștin chinuit. Pentru ce acest sânge? — Dacă cumva Isus a fost Mesia cel promis de proroci, precum sângele acestuia a scos din iad pe drepti și fără botezul cu apă, (botezul creștinilor), tot așa cred ei că acest sânge îi va mântui și pe ei³⁾.

Când aud Evreii de asemenea lucruri ce li se impută, se scandalizează enorm; dar nu numai Evreii, ci și mulți creștini, poate cei mai mulți, cari asemenea se scandalizează și sunt gata a-mi cere seamă de cele spuse.

Dece se scandalizează unii și dece alții?

Evreii se scandalizează din interes și pentru porunca aspră ce o au de a ascunde și desminti categoric orice asemenea fapte ce li s'ar imputa, fie chiar și prin jurământ; și o fac bucuroși aceasta imputerniciți de învățătura Talmudului: „păcătuirea în secret este iertată și de aceea omul trebuie să se ferească ca nu cumva să fie descoperit, căci atunci religiunea jidovască, Judaismul s'ar blama“⁴⁾. Și dacă noi îndrăznim să le punem în cărcă Evreilor asemenea lucruri, putem face aceasta mulțumită Evreilor converțiți, cari după botez s'au simțit datorii a arăta lumii morala fraților constanți în rățăcire. Un astfel de Evreu am avut și noi Românii la Iași la începutul secolului trecut, căruia pentru demnitatea ce ocupă în Israel, îi putem acorda competență în materie.

Îată cum a încheiat Neofit — fostul rabin — expunerea sa, despre omorul ritual: „Mai întâiu să se știe că această taină nu este scrisă nicăiri, nu este cunoscută de toți Jidovii. Rabinii îl lasă fiilor lor, cu blesteme îngrozitoare, ca aceștia să nu-l descopere, nici proștilor dintre Evrei, nici creștinilor, — chiar dacă li s'ar întâmpla să sufere tot felul de munci. Astfel, de pildă, mărturisesc în frica lui Dumnezeu, că atunci când am ajuns la vârsta de 13 ani și când tatăl meu mi-a pus pe cap cornul acela, — ce se numește

tăfilis, — mi-a descoperit taina privitoare la sângele de creștin și m'a afurisit, pe toate stihurile cerului și ale pământului, ca să nu descopere secretul acesta, nici chiar fraților mei. Și când mă voiu căsători și voiu avea, până la 10 feciori, să nu-l fac cunoscut, decât numai unuia singur, adică aceluia care va fi mai deștept, mai învățat și, în același timp, capabil de a-l înțelege; — iar la partea muierească nu trebuie nicidecum să-l descoperi“.

„Și-mi mai spune: Fiule, să nu te primească pământul, de vei descoperi taina aceasta, — măcar de ți se va întâmpla să te faci și creștin“.

„Așfel îmi grăi tatăl meu“⁵⁾ Creștinii se scandalizează bona fide — afară de câțiva jidoviți — pentru că nu-i cunosc și nu pot să creadă despre preoții lui Jehova ca ei să fie conducătorii jidovimii în lucruri de acestea. Dar pentru Dumnezeu, nu asemănați pe rabini cu preoții creștini. Evreii înșiși mărturisesc sus și tare că rabinii lor nu sunt preoți.

Singer, Evreu francez zice: „Rabinii nu sunt, — ca preoții sau ca păstorii comunităților creștine, — miniștri necesari ai cultului nostru. Slujba rugăciunilor, în sânul templelor, nu este efectuată prin intermediul lor. Ei nu sunt confidenții conștiinței noastre. Puterea lor nu face nimic pentru mântuirea sufletelor...“ Altu continuă: „Cât timp Izraeliții vor avea, ca interpreții religiei lor, niște tăbăcari, niște zarafi, niște negustori ambulanti și chiar niște cămătari, — căci mulți dintre ei îndeplinesc aceste nobile și liberale profesii, — nu se vor găsi niciodată la înălțimea epocii.“ Un rabin convertit completează: „Trebuie să rectific greșala, — atât de comună printre persoanele străine de cultul jidovesc, — că rabinii sunt preoții Evreilor. Acești oameni n'au decât conducerea conștiinței celor ce vor să se adreseze lor, în cazuri grave, — de pildă, când nenorocirea a vrut ca o lingură destinată pentru post, să cadă într'un vas care servește la gras, — sau când din greșală, a stins mucul unei lumânări în sfânta zi a Sămbetei“⁶⁾.

Doctrina Talmudică aplicată în viață prin puternicul guvern izraelit „Cahalul“, a scăpat pe Evrei de contopirea cu națiunile în mijlocul

¹⁾ Vezi Dr. N. C. Paulescu: Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria; pag. 34.

²⁾ Vezi „Jidanul Talmadist“ trad. C. Beleuță, în prefață.

³⁾ Vezi „Infruntarea Jidovilor“ de Neofit.

⁴⁾ Vezi „Jidanul Talmadist“, pag. 70.

⁵⁾ Vezi „Infruntarea Jidovilor“...

⁶⁾ Vezi op. cit. a dlui Dr. N. C. Paulescu, pag. 84—6.

cărora trăesc, conservându-le un număr de indivizi necesari pentru pornirea și întreținerea unei mișcări cu caracter reformator. Prin ei înșiși însă n'au putut și n'ar putea să nimicească niciodată societatea așezată pe temeliiile creștinismului. Izrael dându-și seama de acest fapt, a inventat mijlocul cel mai sigur, ducător la scop: *nimicirea dușmanului prin el însuși*; și, conduși de acest principiu s'au pus pe lucru.

Acest principiu a creat imediat un instrument de operație, fatal ordinii sociale, așezată pe principii creștine, și cu mult mai fatal creștinismului în esența lui. Acest instrument teribil este „*Franc-Masoneria*“.

În vorbirea comună, ba chiar predicat dela catedră, cuvântul francmasonerie pentru mulțimea multă înseamnă o grandioasă societate filantropică care cu zelul său umanitar încălzește la sânul său pe orice individ avizat, — cu o singură condiție: să țină de specia om: — indiferent credință, indiferent culoare, indiferent națiune. Așa se vorbește, în lumea toată, despre francmasonerie, din partea masonilor.

Și ca să fie mai bine ascunse manoperile acestei asociații criminale, au botezat centrul, precum și ramificațiile ei, cu nume cari nici nu-ți permit să bănuiești ceva rău: așa centrul universal e numit „*Du Grand Architecte De l'Univers*“, pe când acest centru este în realitate o asociație de distrugere universală. Centrul Europei cu sediul în Berlin e numit: „*Directoratul Suprem*“, al celei mai umanitare asociații care „*privește pe toți oamenii, ca frați egali și cu aceleași drepturi la viață*“⁷⁾, pe când, în realitate este centrul de unde se dirigează „*Distrugerea satanică*“⁸⁾ a tot ce a clădit creștinismul, de 19 veacuri. Se urmărește, prin principiile masoneriei — cari nu sunt altceva decât doctrina morală-socială a Talmudului, îmbrăcată în fraze captivante, pentru superficiali — distrugerea familiei creștine prin alungarea religiunii din sânul ei, distrugerea națiunii (a statului) nesopotind autoritatea de orice fel prin coruperea învățământului,

runarea omenirii, prin coruperea moralei.

Acesta este scopul francmasoneriei, spre care înaintează cu vădit succes, cu ajutorul creștinilor însuși ademeniți de ademenitoarea lozincă: „*Libertée. Egalitée et Fraternitée*“.

Rusia de azi e fructul francmasoneriei. Comunismul este copilul natural al francmasoneriei, iar francmasoneria este fata Talmudului. Și ne îngrozim de situația din Rusia; dar asta este numai perioada de trecere, dela statul creștin la statul talmudic. În statul francmason, Dumnezeu este abandonat, cultul ce i se cuvine, interzis, averile declarate comune. În statul talmudic — ce-i va urma dacă lumea nu se va trezi; zic lumea, pentru că Rușii s'au trezit dar nu pot face nimic deocamdată —, Dumnezeu va fi recunoscut în Iehova, dar nu i se vor putea închina numai cei circumciși, pentru că ceilalți nu vor fi socotiți vrednici, ei nu vor fi oameni, ci „*căini, măgari, dobitoace*“⁹⁾, averile toate vor fi ale Jidovilor, iar ceilalți oameni vor fi robii aleșilor lui Dumnezeu în înțelesul cel mai literal al cuvântului.

E drept că evenimentele actuale prevestesc triumful lui Dumnezeu, și nimicirea cel puțin parțială a acestui flagel al omenirii și dacă totuși strigăm alarma pentru mobilizarea forțelor noastre morale și materiale, pentru constituirea armatei lui Hristos și a neamului, împotriva poporului cu doctrina morală și civilă-politică, cea mai păgână între păgâni, o facem aceasta pentru că și noi, unul fiecare din noi, să-și câștige merite cu ocazia acestui războiu, atât pentru viața aceasta, pentru urmași, cât și pentru viața veșnică.

E imposibil să nu fim ascultați! Doar pe noi ne obligă două motive puternice de a lupta împotriva iudaismului: Primul este datoria de a apăra creștinismul, asupra cărei datorii nu încapem discuție, că o avem ori nu; și tot așa cred că nu încapem discuție asupra chestiunii, că iudaismul periclitează ori nu creștinismul. Secundul este datoria de a ne apăra neamul și regimul, care dacă nu este tocmai ideal, nu poate fi tocmai pentru infecția masonă ce din nefericire a pătruns și la noi.

Cunoscut lucru este, că noi răbdăm pe pământul patriei noastre al doilea centru european al vastei asociații de „*Distrugere Satică*“. Și mai ales sub actualul guvern, iudaismul s'a întărit, așa de mult prin coadele de topor ale nației noastre, încât a fost capabil să facă lucruri, cari storc lacrimi din ochii adevăraților patrioți.

Sub actualul guvern, am ajuns ca scumpa noastră țară să fie prezentată — acolo unde ar trebui prezentată mai românește — printr'un Rozenhal. Ca să ne dăm seamă ce înseamnă aceasta pentru Evrei, e destul să ne reamintim că la New-York e centrul general al Sanhedrinului jidovesc, de unde se dirigează acțiunile jidovești și jidovite pe întreg globul.

Sub actualul guvern, jidovimea cu ajutorul autorităților noastre jidovite, își crează documente istorice pentru viitor, cari peste câteva decenii au de scop să servească de argumente îndreptățitoare la stăpânirea pământului dintre Nistru și Tisa. Ori, ce sunt numirile de străzi din orașul Iași și București, cu nume jidovești? Ce sunt monumentele jidovești dela Constanța și București? Reflectați numai, ce sunt acestea? Ce scop au?

Nu sunt toate acestea paralele cu învățământul nostru antireligios, paralel cu alcoolismul ce tot mai simțitor ruinează talpa țării, paralel cu manoperile de demoralizare efectivă a tineretului: ca concursurile de frumsețe, presa obscenă și frivolă, etc., etc. dacă nu tot atâtea instrumente cari lucrează în mod destul de vizibil — dacă nu ești de tot miop frate Române — la ruina noastră ca nație și ca creștini.

Reflectează creștine! Reflectează române!

Meditați în special voi preoți și învățători, meditați și concludeti voi cei mai sinceri binevoitori ai poporului, dacă pentru aceea și-a jertfit viața părintii și frații noștri în număr nu mai puțin de opt sute de mii, (800.000), pentru aceea zic au îngrășat cu sângele lor pământul acestei țări, ca parlamentul României visate de ei, în al 12-lea an de existență să făurească o lege de protejire și plasare în condițiuni bune a Românilor ca muncitori în Franța, de unde să vină peste un an-doi și mai săraci și năcăjiți decum au fost când au plecat; bogăți în schimb, în idei comuniste și francmasonerie, gata a se înrola în armatele de nemulțumiți și turbu-

⁷⁾ Vezi „*Infrățirea Românească*“ No. 1, I, 1930.

⁸⁾ Vezi „*Infrățirea Românească*“ 15, I, 1930 (Paul Rosen).

⁹⁾ Sunt cuvintele Talmudului. Vezi „*Jidanul Talmudist*“.

rători ai ordinii publice sub conducerea străinilor introduși prin altă lege de protejire a democratismului național-fărănesc nu ca muncitori în țara românească — și atâta ar fi prea mult — ci ca chivernisitori ai bunurilor satelor și orașelor noastre.

Dacă pentru asta crezi, onorate cititor, să ne-a făcut regretatul Rege Ferdinand, România-Mare, trăește mai departe liniștit și nepăsător

Sfințirea drapelului Tineretului L. A. N. C. în București

Duminecă 23 Martie, s'a sfințit la Mănăstirea Cernica cu deosebită solemnitate, drapelul Tineretului L. A. N. C.

Au asistat un mare număr de studenți și tineri titrați, delegați ai organizațiilor studentești și ale L. A. N. C. precum și un public numeros.

Diaconul *Ion Popescu-Mozăceni*, într-o frumoasă predică, arată motivul care a determinat Tineretul să vină aici: depărtarea de orașul înstrăinat și specificul românesc păstrat cu sfințenie timp de veacuri în acest oraș de reculegere, a cărui ziduri vremea le-a înegrit, fără ca totuși să poată reuși să șteargă mărturiile trecutului nostru glorios.

După oficierea serviciului religios, Dl. dr. *V. Trifu*, președintele Tineretului L. A. N. C., prezintă drapelul, al cărui rost îl explică în cuvinte emoționante și după ce tâlmăcește deviza „Hristos, Regele, Națiunea” îl încredințează vicepreședintelui *I. V. Emilian*, care se leagă, că-l va păstra cu sfințenie și-l va apăra cu inversunare.

Dl. *Ing. M. P. Florescu* vorbește în numele D-lui Prof. A. C. Cuza.

Dl. *C. Stan*, reprezentant al Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România, vorbește despre conjurația Jidanilor împotriva monarhiei, împotriva autorității de stat și mai ales împotriva credinței noastre strămoșești.

Dl. *Iacub* în numele C. S. B. urează izbândă Tineretului L. A. N. C.

Dl. *N. S. Ionescu* aduce salutul *Legei Arhanghelului Mihail*.

Părintele *Zosima*, starețul *M. Cernica*, asigură pe cei prezenți că monahii, al căror unic rost în viață este rugăciunea, nu vor pregeta ca să îndrepte ruga lor pentru izbânda celor grupați în jurul drapelului cu Svasitica. Prezența unui distins reprezentant al *Ostirei*, cunoscut pentru activitatea-i naționalistă și creștină, prilejuește o entuziastă manifestație pentru Armată.

Incolonat, cu drapelul în frunte și intonând „*Imnul studentesc*”, Tinere-

față de tot ce se face acum în această Românie; iar dacă nu, nu mai întâmpina cu un zâmbet compătimitor pe acei cari se alarmează de politica jidovită a partidelor noastre, ci ascultă de glasul minții tale proprii și începe încă din acest moment lupta efectivă pentru biserică și neam, alături de acei cari luptă pentru Hristos, Rege și Națiune. învățător și st. în Teologie
IOAN TĂCUT, Someș.

tul L. A. N. C. s'a îndreptat spre mormântul monahului erou *Iorgu Cosma*, unde dl. Docent dr. *Trifu* a evocat personalitatea gloriosului dispărut.

Intr-o atmosferă de caldă camaraderie s'a luat masa în comun, iar după amiază, după ce Comitetul a luat importante hotărâri, participanții au plecat la București, purtând în suflete amintirea zilei frumoase a cărei evocare va da membrilor Tineretului L. A. N. C. avântul acțiunii menită să facă această Țară, să fie a Românilor și numai a Românilor.

Jale pe toate drumurile Jale și'n Făgăraș

In FĂGĂRAȘ pe Str. Brâncoveanu No. 39 la bariera dinspre Brașov a orașului, este o băcănie și restaurantul unui bun negustor român, a dlui *CHIRILĂ BLEHUȚIU*. Un om harnic, care și-a agonisit o avere frumoasă și și-a crescut familia în bune condițiuni. Până mai ieri alături îi mergea negoțul în mod îndestulător. Acum Românul se gândește să-și ia tot

ce are, să plece în altă parte, căci îl concurează un Jidan care este alături.

Un lucru de neînțeles. Am fost și noi în prăvălia dlui *Blehuțiu*, unde am găsit marfă bună și ieftină. Frații *Făgărășeni*, cari abia au așteptat să le vie ocazia să scoată afară pe Jidani, din satele lor, ceea ce s'a și întâmplat în 1918, azi se duc și consumă marfa puturoasă din mâinile Jidanului. Jidanul este adevărat, nu s'a instalat acolo de ieri de azi. Cu atât mai rău. Noi știm cât rău au făcut Jidanii în timpul războiului, fraților Români, după retragerea armatelor române. Cum de ați uitat așa de iute frați *Făgărășeni* cine au ucis mișelește pe marele Român *S. Șenchea*, pe bravii țărani din jurul *Făgărașului*, *Bica* și alții?

Știm că tot în str. *Brâncoveanu* s'a stabilit un negustor român, la care îi merge destul de bine, având legătură de rudenie cu satele învecinate. Ne bucurăm de progresul unui frate al nostru. Dar cum ar fi mai bine? Să plece *Blehuțiu* acum, ca mai târziu să plece și celalalt frate Român concurat de Iuda? Și doar cu toții știm cum concurează spurcăciunile.

Frați Români *Făgărășeni*, înțelepțiți-vă cum este mai bine, să rezolvăm povestea asta. Toată lumea românească știe, că *Făgărășenii* sunt oameni harnici și buni Români. Dacă s'a clătina steaua Jidanilor în Țara Oltului, atunci ar trebui să-i urmeze căderea.

Incheiem cu

„CHRISTOS A INVIAT“!

„Infrățirea Românească“

Un ordin al Ministerului Instrucțiunii

Ministerul Instrucțiunii publice și al Cultelor, Dir. Inv. Sec., Serv. B, cu No. 34.745 din 31 Martie 1930, a trimis autorităților școlare următorul ordin:

„Domnule Director,

Vă rugăm să luați măsuri imediate, să nu se dea curs apelurilor antisemite ce se trimite elevilor de cl. VII, în numele Tineretului Ligii Creștine, de dl Dr. *V. Trifu*, sau altele de acest fel, să le rețineți și să ne înștiințați de orice fel de încercări de propagandă aflatătoare la ură, care s'ar face în școala de sub direcția DVoastră.

Director:

CONST. KIRIȚESCU.

Șeful Serviciului

AL IVĂȘCU.“

Iată cu ce se ocupă Ministerul nostru de Instrucție publică și Culte! Interzice răspândirea de apele, ce au singurul scop de-a lumina masele și de-a le deștepta, cu'n ceas mai de vreme, la realitate.

Ce măsuri a luat însă Ministerul Instrucțiunii publice și al Cultelor, față de răspândirea comunismului, a francmasoneriei, față de răspândirea sectelor religioase, și față de atâtea alte organizații cari sub-

minează existența noastră ca Neam și Stat?

Judecați, cinstiți cititori, cum înțeleg partidele politice să guverneze: să înădușe orice acțiune pornită în folosul și fericirea Țării ce-o conduc și în schimb să dea drum liber tuturor acțiunilor vădit dușmănoase atât Țării cât și lor înși-le.

Intr'un număr vitor vom arăta, de unde și dela cine pleacă acest ordin pus în serviciul Iudaismului.